

เกณฑ์ปกติมาตรฐานการพัฒนาสถานศึกษาเอกชน ขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ*

The Standard Normal Criteria of Excellent Private School

อัญญกานต์ ทองสินเกียรติ**
สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์***, Ph. D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ และเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติมาตรฐานความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน หน่วยในการวิเคราะห์ คือ โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 214 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 214 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าไค-สแควร์ ค่าดัชนีบอกความกลมกลืน ค่าดัชนีบอกความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์

* วิทยานิพนธ์การศึกษาดุซงึ่บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุซงึ่บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการวิจัยพบว่า (1) องค์ประกอบหลักของการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นนำพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ คือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการสร้างทีมงาน ด้านการจัดระบบบริหาร ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินตนเอง และด้านสารสนเทศ ซึ่งทั้ง 7 องค์ประกอบ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 20 ตัวบ่งชี้ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลเชิงโครงสร้างการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นนำพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้ค่าไค-สแควร์ ค่าดัชนีบอกความกลมกลืน และค่าดัชนีบอกความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) เกณฑ์ปกติในการประเมินการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นนำพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ คือ องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำ มีเกณฑ์ปกติที่ระดับความเป็นเลิศมากที่สุดที่ 4.98 องค์ประกอบด้านการสร้างทีมงาน มีเกณฑ์ปกติที่ระดับความเป็นเลิศมากที่สุดที่ 4.05 องค์ประกอบด้านการจัดระบบบริหารมีเกณฑ์ปกติที่ระดับความเป็นเลิศมากที่สุดที่ 5.05 องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีเกณฑ์ปกติที่ระดับความเป็นเลิศมากที่สุดที่ 5.11

องค์ประกอบด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีเกณฑ์ปกติที่ระดับความเป็นเลิศมากที่สุดที่ 5.05 องค์ประกอบด้านการประเมินตนเอง มีเกณฑ์ปกติที่ระดับความเป็นเลิศที่มากที่สุดที่ 4.61 และองค์ประกอบด้านสารสนเทศ มีเกณฑ์ปกติที่ระดับความเป็นเลิศมากที่สุดที่ 3.85

คำหลัก: การพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ, สถานศึกษาเอกชนชั้นนำพื้นฐาน

Abstract

The objectives of this research were to find out the factors of excellent private school development, as well as to construct the standard normal criteria of excellent private school. The samples used in this study were 214 basic education private school principles, derived by Krejcie & Morgan (1970, p. 608) sample sized table. The research instrument was

5 rating scale questionnaire. The statistical devices used in this research were mean, standard deviation, simple correlation, Chi-square test, Goodness of fit index, Adjusted goodness of fit index and Root mean squares error of approximation. The finding revealed that; 1) The main dimensions of standard normal criteria of excellent private school were leadership, team work building, management system, customer concentrations, strategic planning, self evaluation and information management by which consisted of 20 indicators. The validity of the model for the standard normal criteria of excellent private school was validated. In addition, the empirical data were analyzed with Chi-square test, Goodness of fit (GFI) and Adjusted goodness of fit (AGFI) to test the research hypothesis and found that the model was harmonious with the empirical data with statistically significant difference at .01 level. 2) The highest level of standard normal criteria for the evaluation of excellent private school; in the dimension of leadership was 4.98, team work building was 4.05, management system was 5.05, customer concentration was 5.11, strategic planning was 5.05, self evaluation was 4.61 and information management was 3.85 respectively.

Keywords: Standard normal Criteria excellent, Private school

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จากการติดตามประเมินผล พบว่า ยังมีอีกหลายเรื่องที่มีปัญหาต้องเร่งพัฒนาปรับปรุง และต่อยอดโดยเฉพาะด้านคุณภาพผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา นอกจากนี้ยัง พบว่า มีสถานศึกษาจำนวนมากไม่ได้มาตรฐาน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งการคิดวิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ และแสวงหาความรู้ อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552, หน้า 2) ประเทศที่พัฒนาแล้วในหลายประเทศมีการนำระบบคุณภาพการบริหารจัดการมาใช้ทั้งในภาครัฐ

และเอกชน เพื่อให้มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องและเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA) และได้เป็นแนวทางให้ประเทศต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้มากกว่า 70 ประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2554, หน้า 1) ในปัจจุบันประเทศไทยจะมีความสัมพันธ์กับชุมชนโลกบนพื้นฐานของศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกัน จะมีความสามารถในการแข่งขันและร่วมมือกับประชาคมโลกได้ต่อเมื่อเรามีการปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการศึกษาให้สามารถพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีสมรรถนะในการแข่งขันมีคุณภาพสูงขึ้น รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทันต่อสภาวะการณ์โลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ในด้านการศึกษาสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นแก่สังคมว่าสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามที่สังคมคาดหวังได้ (ธนิศ คุณเมธิกุล, 2552, หน้า 2) ซึ่งภาคเอกชนเป็นภาคที่สำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศ และแบ่งเบาการจัดการศึกษาของรัฐ โดยปีการศึกษา 2550 มีสถานศึกษาของภาคเอกชนทั้งหมด 3,887 แห่ง มีนักเรียน 2,405,305 คน และมีครูทั้งหมด 125,803 คน ซึ่งปัจจัยด้านครูนับเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้สถานศึกษาเอกชนผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพ แต่ในขณะนี้สถานศึกษาเอกชนประสบปัญหาจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้ครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ปัญหาสวัสดิการ ค่าตอบแทนครูเอกชน (www.kriengsak.com) สภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาคุณภาพการบริหารของสถานศึกษาเอกชนที่ต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนดังกล่าว

จากปัญหาที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกณฑ์ปกติมาตรฐานการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ โดยการนำแนวคิดเกี่ยวกับเกณฑ์คุณภาพเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศของสถาบันต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้องค์ประกอบของการบริหารงานที่มุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศ สามารถนำมาพัฒนาสถานศึกษาเอกชนให้สามารถต่อสู้แข่งขันกับนานาประเทศในเวทีโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้องค์ความรู้ใหม่ในเรื่องนี้จะช่วยให้

สถานศึกษานำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ
ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงด้านคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่
ความเป็นเลิศ
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติมาตรฐานความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนขั้น
พื้นฐาน

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการพัฒนาสถาน
ศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ และเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติมาตรฐานความ
เป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐานที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,201 คนขึ้นไป ปีการศึกษา 2554 จำนวน 472
โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดย
ใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie &
Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 214 คน

เครื่องมือที่ใช้และการหาคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 20 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำ
องค์ประกอบด้านการสร้างทีมงาน องค์ประกอบด้านการจัดระบบบริหาร องค์ประกอบ
ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์
องค์ประกอบด้านการประเมินตนเอง และองค์ประกอบด้านสารสนเทศในการหา
คุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน
ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในลักษณะความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ได้ค่า

ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .80 ถึง 1.00 แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทุกข้อมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่า .30 ทุกตัวแปร แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .45 ถึง .83

การเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 214 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กระทำโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้ การพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง (First order factor Analysis) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second order factor Analysis) วิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันรูปแบบปัจจัยเดียว (Single factor Analysis) ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) ค่าความเชื่อมั่นองค์ประกอบ (Composite Reliability) และความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Amos การสร้างเกณฑ์ปกติมาตรฐานการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย (Results)

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้ของการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศเฉลี่ยต่อข้อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับรายองค์ประกอบหลักอยู่ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบสามารถเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับได้ ดังนี้ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร การสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมเป็นหนึ่งเดียว และการสร้างความผูกพันของบุคลากร และมีความตรงในการนำไปปฏิบัติได้ ทั้ง 7 องค์ประกอบ 20 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

บ่งชี้

- 1.1 องค์ประกอบหลักด้านภาวะผู้นำ มี 2 ตัวบ่งชี้
- 1.2 องค์ประกอบหลักด้านการสร้างทีมงาน มี 2 ตัวบ่งชี้
- 1.3 องค์ประกอบหลักด้านการจัดระบบบริหาร มี 3 ตัวบ่งชี้
- 1.4 องค์ประกอบหลักด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง มี 3 ตัวบ่งชี้
- 1.5 องค์ประกอบหลักด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มี 3 ตัวบ่งชี้
- 1.6 องค์ประกอบหลักด้านการประเมินตนเอง มี 4 ตัวบ่งชี้
- 1.7 องค์ประกอบหลักด้านสารสนเทศ มี 3 ตัวบ่งชี้

2. การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการพัฒนาสถานศึกษา เอกชนชั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับของตัวบ่งชี้การพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบในการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.29-4.74 เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบแสดงตัวบ่งชี้ พบว่า (1) องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำ เมื่อเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร และพัฒนาระบบการประเมินผล (2) องค์ประกอบด้านการสร้างทีมงาน เมื่อเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมเป็นหนึ่งเดียว และการสร้างความผูกพันของบุคลากร (3) องค์ประกอบด้านการจัดระบบบริหาร เมื่อเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การสร้างนวัตกรรมใหม่ในระบบงานการออกแบบระบบงานที่เอื้อและส่งเสริมการปฏิบัติงาน และการตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ (4) องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เมื่อเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า และการรับฟังเสียงของลูกค้า (5) องค์ประกอบด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เมื่อเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ กระบวนการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และการติดตามผลการปฏิบัติงาน (6) องค์ประกอบด้านการประเมินตนเอง เมื่อเรียงอันดับจากมาก

ไปน้อย ได้แก่ ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร ผลลัพธ์ด้านภาวะผู้นำ และผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง (7) องค์ประกอบด้านสารสนเทศ เมื่อเรียงอันดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การจัดการข้อมูลและสารสนเทศ มีข้อมูลสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ที่มีความพร้อม และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ในโมเดลการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด เท่ากับ .696 คือ ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการกับผลลัพธ์ด้านภาวะผู้นำ รองลงมา คือ ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการกับผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นบุคลากรเท่ากับ .663 ส่วนตัวแปรดัชนีที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดเท่ากับ .129 คือ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารกับการรับฟังเสียงของลูกค้ำ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดัชนีที่อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน พบว่า ตัวแปรดัชนีในองค์ประกอบด้านภาวะผู้นำที่มีค่าสูงสุด คือ การยึดหลักธรรมาภิบาลกับพัฒนาระบบการประเมินผลมีค่าเท่ากับ .457 ตัวแปรดัชนีในองค์ประกอบด้านการสร้างทีมงานที่มีค่าสูงที่สุด คือ การสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมเป็นหนึ่งเดียวกับการสร้างความผูกพันของบุคลากรมีค่าเท่ากับ .615 ตัวแปรดัชนีในองค์ประกอบด้านการจัดระบบบริหารที่มีค่าสูงที่สุด คือ การตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการกับการสร้างนวัตกรรมใหม่ในระบบงาน มีค่าเท่ากับ .546 ตัวแปรดัชนีในองค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าสูงที่สุด คือ ความต้องการและความคาดหวังของลูกค้ำกับการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้ำ มีค่าเท่ากับ .632 ตัวแปรดัชนีในองค์ประกอบด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์มีค่าสูงที่สุด คือ กระบวนการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์กับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ .655 ตัวแปรดัชนีในองค์ประกอบด้านการประเมินตนเองมีค่าสูงที่สุด คือ ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการกับผลลัพธ์ด้านภาวะผู้นำ มีค่าเท่ากับ .696 และตัวแปรดัชนีในองค์ประกอบด้านสารสนเทศมีค่าสูงที่สุด คือ มีข้อมูลสารสนเทศ ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ที่มีความพร้อมกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีค่าเท่ากับ .721

2.3 การเลือกโมเดลเพื่อใช้เป็นโมเดลหลักในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน 3 รูปแบบ ประกอบด้วย โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง (First Order Factor Analysis) โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second Order Factor Analysis) และโมเดลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันรูปแบบปัจจัยเดียว (Single Factor Analysis) เพื่อเลือกโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันทั้ง 3 โมเดล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า X^2/df มีค่าต่ำกว่า 5 ทุกตัว ค่าดัชนี CFI มีค่าเกิน .90 ทุกตัว ยกเว้น Single Factor ค่าดัชนี RMSEA มีค่าใกล้ 1 แต่มากกว่า .05 ทุกตัว จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า โมเดลที่ดีที่สุดคือ โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง (First Order Factor Analysis) เนื่องจากมีค่า df ต่ำที่สุดคือ เท่ากับ 149 นอกจากนี้ ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเข้าใกล้ 0 มากที่สุดคือ เท่ากับ .076 ดัชนี AIC มีค่าต่ำที่สุดคือ เท่ากับ 464.598 และค่า X^2/df ต่ำกว่า 5 คือ มีค่าเท่ากับ 2.232 นับเป็นโมเดลที่ควรถูกยอมรับมากที่สุด

2.4 การตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง (First Order Factor Analysis)

การตรวจสอบค่า การแจกแจงปกติพหุ (Multivariate Normality) สถิติ Mardia's Coefficient พบว่า การกระจายที่สมมาตรอยู่ระหว่าง -.253 ถึง -1.499 และค่าความสูงของการกระจายอยู่ระหว่าง -.047 ถึง -1.065 (Bentler, 2005) ค่าความสูงของการกระจายรวม > 5.00 เป็นการแจกแจงของข้อมูลแบบ Non Normality ผู้วิจัยเลือกวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์เป็นแบบ ADF ซึ่งไม่มีข้อตกลงเบื้องต้นนี้ (Byrne, 2010, p.105) โดยมีค่าความสูงของการกระจายรวมเท่ากับ 125.828 ค่าสถิติ Z (c.r.) เท่ากับ 31.025 (Raykov & Marcoulides, 2000)

การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นองค์ประกอบ (Composite Reliability) และความเที่ยงตรงเชิงลู่เข้า หรือความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) โดยพิจารณาจาก AVE (Average Variance Extracted) และค่าความเชื่อมั่นองค์ประกอบ (Composite Reliability) ขององค์ประกอบทุกองค์ประกอบ พบว่า ค่าความเชื่อมั่นโดยรวม มีค่าระหว่าง .64 ถึง .87 ซึ่งมากกว่า .70 และค่า AVE มีค่า

ระหว่าง .47-.62 ซึ่งมากกว่า .50 แสดงว่าโมเดลมีความเชื่อมั่นตามโครงสร้าง (Fornell & Larcker, 1981; Hair et al., 1995; Bagozzi et al., 1991; Venkatraman, 1989) จึงมีความเหมาะสมทางด้านความเที่ยงตรงผู้เข้า และความเชื่อมั่นองค์ประกอบที่ยอมรับได้ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .61 ถึง .83 ซึ่งมากกว่า .70 ทุกค่าของค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าโมเดลมีความเที่ยงตรงผู้เข้าหรือความเที่ยงตรงเชิงเหมือน นั่นคือ ตัวบ่งชี้สามารถวัดได้ตรงตามโครงสร้างจริง (Bassellier, Benbasat & Reich, 2003; Chin, 1998)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminated Validity) โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างรูปแบบที่กำหนดให้องค์ประกอบมีความสัมพันธ์ สมบูรณ์ (Constrained) กับรูปแบบที่มีองค์ประกอบปกติ (Unconstrained) พบว่า องค์ประกอบในแต่ละคู่มีความสัมพันธ์กันที่ไม่เป็น 1 และผลต่างของ NFI กับ IFI มีค่าไม่เป็น 0 จึงมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั่นคือ ทุกองค์ประกอบมีความแตกต่างกัน ซึ่งหมายถึงมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วย (Bassellier et al., 2003; Venkatraman, 1989; Anderson & Gerbing, 1988; Bagozzi et al., 1991)

สรุปได้ว่า โมเดลการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมีองค์ประกอบที่เหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติโดยการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) โดยการหาค่า Factor Score แล้วนำมากำหนดเกณฑ์มาตรฐานจากพื้นที่ใต้เส้นโค้ง ปกติของตัวบ่งชี้การพัฒนาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ พบว่า

3.1 เกณฑ์ปกติขององค์ประกอบหลักด้านภาวะผู้นำ สร้างเกณฑ์ปกติ ได้ ดังนี้

ระดับความเป็นเลิศมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยมากกว่า	4.98
ระดับความเป็นเลิศมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.82 – 4.98
ระดับความเป็นเลิศพอใช้	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.27 – 4.81
ระดับความเป็นเลิศควรปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.81 – 4.26
ระดับความเป็นเลิศต้องปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า	3.81

3.2 เกณฑ์ปกติขององค์ประกอบหลักด้านการสร้างที่มงาน สร้าง
เกณฑ์ปกติได้ ดังนี้

ระดับความเป็นเลิศมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยมากกว่า	4.05
ระดับความเป็นเลิศมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.97 – 4.05
ระดับความเป็นเลิศพอใช้	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.47 – 3.96
ระดับความเป็นเลิศควรปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.98 – 3.46
ระดับความเป็นเลิศต้องปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า	2.98

3.3 เกณฑ์ปกติขององค์ประกอบหลักด้านการจัดระบบบริหาร สร้าง
เกณฑ์ปกติได้ ดังนี้

ระดับความเป็นเลิศมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยมากกว่า	5.05
ระดับความเป็นเลิศมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.82 – 5.05
ระดับความเป็นเลิศพอใช้	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.25 – 4.81
ระดับความเป็นเลิศควรปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.87 – 4.24
ระดับความเป็นเลิศต้องปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า	3.87

3.4 เกณฑ์ปกติขององค์ประกอบหลักด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้
เกี่ยวข้อง สร้างเกณฑ์ปกติได้ ดังนี้

ระดับความเป็นเลิศมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยมากกว่า	5.11
ระดับความเป็นเลิศมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.94 – 5.11
ระดับความเป็นเลิศพอใช้	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.23 – 4.93
ระดับความเป็นเลิศควรปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.82 – 4.22
ระดับความเป็นเลิศต้องปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า	3.82

3.5 เกณฑ์ปกติขององค์ประกอบหลักด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ สร้าง
เกณฑ์ปกติได้ ดังนี้

ระดับความเป็นเลิศมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยมากกว่า	5.05
ระดับความเป็นเลิศมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.78 – 5.05
ระดับความเป็นเลิศพอใช้	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.17 – 4.77
ระดับความเป็นเลิศควรปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.70 – 4.16
ระดับความเป็นเลิศต้องปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า	3.70

3.6 เกณฑ์ปกติขององค์ประกอบหลักด้านการประเมินตนเอง สร้างเกณฑ์ปกติได้ ดังนี้

ระดับความเป็นเลิศมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยมากกว่า	4.61
ระดับความเป็นเลิศมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.44 – 4.61
ระดับความเป็นเลิศพอใช้	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.85 – 4.43
ระดับความเป็นเลิศควรปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.49 – 3.84
ระดับความเป็นเลิศต้องปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า	3.49

3.7 เกณฑ์ปกติขององค์ประกอบหลักด้านสารสนเทศ สร้างเกณฑ์ปกติได้ ดังนี้

ระดับความเป็นเลิศมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยมากกว่า	3.85
ระดับความเป็นเลิศมาก	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.66 – 3.85
ระดับความเป็นเลิศพอใช้	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.14 – 3.65
ระดับความเป็นเลิศควรปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.75 – 3.13
ระดับความเป็นเลิศต้องปรับปรุง	มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า	2.75

อภิปรายผลการวิจัย

การสร้างเกณฑ์ปกติมาตรฐานการพัฒนาศานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1. โมเดลตัวบ่งชี้การพัฒนาศานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการสร้างทีมงานด้านการจัดระบบบริหาร ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินตนเอง และด้านสารสนเทศ และเมื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแล้ว พบว่า มีความเหมาะสมและสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยนำหน้าขององค์ประกอบหลัก 7 องค์ประกอบ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ทุกค่า แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบหลักของการพัฒนาศานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ พัฒนาระบบการประเมินผล และยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร แสดงให้เห็นว่า ถ้าโรงเรียนเอกชนชั้นพื้นฐานมีการดำเนินการด้านภาวะผู้นำตามตัวบ่งชี้ดังกล่าวแล้ว ย่อมทำให้สถานศึกษาพัฒนาสู่ความเป็นเลิศได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิก คุณเมธิกุล (2552, หน้า 154) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการบริหารการ ศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน พบว่า ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารนั้นได้มีการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสาธารณะอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิสา วิทยานุกรณ์ (2552, หน้า 210-211) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนเอกชน พบว่า ผู้นำเป็นแบบอย่าง ด้านความประพฤติที่ดี ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ผู้นำมีการบริหารจัดการด้วยหลักความถูกต้อง หลักความเหมาะสม และความโปร่งใส หลักความยุติธรรม และสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของฮอย และมิสเกิล (Hoy & Miskel, 2001) ที่ว่าผู้นำต้องมีความสามารถในการทำงานจน เป็นที่ยกย่อง ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นผู้นำที่ทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความพึงพอใจและต้อง สามารถทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านการสร้างทีมงาน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมเป็นหนึ่งเดียว และการสร้างความผูกพันของ บุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลวรรณ อนันต์ (2555, หน้า 193-194) ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหาร ตามบริบทการกระจายอำนาจทาง การศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ชั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ด้านการบริหาร บุคคล มีค่านำหนักที่เรียงลำดับ คือ การมีส่วนร่วมด้านบุคคลมีค่านำหนัก องค์ประกอบมากที่สุด คือ .89 ซึ่งผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ในการบริหารงาน บุคคลของสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ ทุกกระบวนการตั้งแต่การแต่งตั้ง การพัฒนา การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ การสร้างขวัญกำลังใจ มีแผนการพัฒนา บุคลากรที่เกิดจากการมีส่วนร่วมพัฒนาบุคคลอย่างทั่วถึงตรงตามความต้องการ ปลูกฝังอุดมการณ์ความเป็นเจ้าของเพื่อให้เกิดผลสำเร็จซึ่งดงามอย่างมีอาชีพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเน้นให้ผู้ที่

เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษา จะทำให้บุคคลมีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาได้มากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550 ก, หน้า 13-15)

1.3 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านระบบบริหาร ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การออกแบบระบบงานที่เอื้อและส่งเสริมการปฏิบัติงาน การตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการ และการสร้างนวัตกรรมใหม่ในระบบงาน ซึ่งในการจัดระบบบริหารทั่วไปขององค์กร เมอร์ฟี และเบค (Murphy & Beck, 1997, p. 23) กล่าวว่า มีหลักการสำคัญใน 4 ประเด็น ดังนี้ 1) ระบบที่มุ่งประสิทธิผล (Effectiveness) ระบบที่ได้ผลดีจริงต้องสร้างระบบบริหารงานวิชาการให้สู่แนวหน้าได้ สร้างระบบงบประมาณที่แข็งแกร่งและเพียงพอได้ สร้างระบบบริหารบุคลากรที่ทันสมัยและก้าวหน้า สร้างระบบงานบริหารทั่วไปให้เข้มแข็งก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงของสังคม สร้างระบบสื่อสารและประสานงานด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัยมีความคล่องตัวสูง 2) ระบบที่ตอบสนองต่องานสูง (Responsiveness) เป็นระบบที่สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษา และการมีความรับผิดชอบต่อสถานศึกษาในการบริหารงานของคณะกรรมการสถานศึกษาและทำให้เกิดผล สร้างความรู้สึกและผูกพันต่อเกียรติยศและชื่อเสียงของสถานศึกษา มีส่วนร่วมคิดร่วมทำร่วมรับผลประโยชน์ โดยเน้นการป้องกันแก้ไข และพัฒนางานเป็นสำคัญ 3) ระบบที่มีประสิทธิภาพสูง (Efficiency) เป็นระบบที่ช่วยให้คณะกรรมการสถานศึกษาสามารถสร้างระบบวิชาการที่ประเมินผลสัมฤทธิ์และพัฒนาสู่ระดับเลิศได้ สามารถสร้างระบบบริหารที่ยืดหยุ่นโปร่งใสเป็นกันเอง และรวมใจคนได้ สร้างระบบประเมินศักยภาพของคน ของงาน และกิจกรรม เพื่อพัฒนาสร้างระบบการนิเทศงานติดตามดูแลช่วยเหลือ แก้ไขปรับปรุง และให้กำลังใจ สร้างระบบเครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน เครือข่ายงานต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อพัฒนาองค์กรสู่ความเชื่อมั่นของชุมชน และ 4) ระบบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) ให้คณะกรรมการสถานศึกษาจัดระบบการดำเนินงานอย่างตรวจสอบได้ ผู้ปกครองและชุมชนร่วมคิดและตัดสินใจร่วมมือจัดการดำเนินงานอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้มีการควบคุมจากชุมชนสู่ผู้เรียน มีปัจจัย (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ที่ตรวจสอบได้

โดยเฉพาะผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีกลไกและระบบที่แสดงความรับผิดชอบต่อผลของการตรวจสอบทุกชั้นตอน

1.4 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความต้องการและความคาดหวังของลูกค้ำ การสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้ำ และการรับฟังความคิดเห็นของลูกค้ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภลักษณ์ เศษระพานิช (2550, หน้า 306) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน พบว่า องค์ประกอบด้านการมุ่งเน้นนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง องค์ประกอบย่อยที่ 1 สถานศึกษามีความรู้เกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวังของนักเรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องและองค์ประกอบย่อยที่ 2 สถานศึกษามีการสร้างและการจัดการความสัมพันธ์กับนักเรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fulston Schools ที่ได้นำเสนอรูปแบบสำหรับความเป็นเลิศ สำหรับสถานศึกษาด้านการมุ่งเน้นนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย การกำหนดความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การจัดหาการบริหารลูกค้ำที่ดีเยี่ยม และการกำหนดระดับความพึงพอใจของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ([http:// www.fulstonschools.org/dept/prodev/leadership/ model](http://www.fulstonschools.org/dept/prodev/leadership/model))

1.5 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ กระบวนการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการติดตามผลการปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TQA, 2553-2554, หน้า 124) และเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติมัลดีปคอมบอลดริจ (MBNQA, 2552-2553, หน้า 127) ที่กำหนดว่า การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการวางแผนปฏิบัติการ การนำแผนไปปฏิบัติ วิธีการจัดสรรทรัพยากรให้มั่นใจว่าเพียงพอที่จะบรรลุผลสำเร็จตามแผน วิธีการปรับเปลี่ยนแผนเมื่อสถานการณ์บังคับ และวิธีการเพื่อวัดความสำเร็จ และการรักษาความยั่งยืน เน้นว่าการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียน ความยั่งยืนของสถาบันในระยะยาวและสภาพแวดล้อมด้านการแข่งขันเป็นประเด็นเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นในการวางแผนการดำเนินการโดยรวมของสถาบัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภลักษณ์ เศษระพานิช (2550, หน้า 298) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน

และพบว่า องค์ประกอบด้านการวางแผนกลยุทธ์มี 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้
1) สถานศึกษามีกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ 2) สถานศึกษามีการปฏิบัติตาม
แผนกลยุทธ์ และ 3) สถานศึกษามีการควบคุมกลยุทธ์

1.6 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านการประเมินตนเอง ประกอบด้วย 4 ตัวบ่ง
ชี้ ได้แก่ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้น
บุคลากร ผลลัพธ์ด้านประสิทธิภาพของกระบวนการ และผลลัพธ์ด้านภาวะผู้นำ
ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล (WSCC, 2553,
หน้า 43) ซึ่งกำหนดว่า เป็นการสรุปผลการดำเนินงานในด้านการเรียนรู้ของนักเรียน
ด้านการพัฒนาครู ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ด้านความสัมพันธ์กับ
นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ด้านภาวะผู้นำและการบริหาร และสอดคล้องกับงานวิจัย
ของสุนิสา วิทยานุกรณ์ (2552, หน้า 218-219) ซึ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบการ
จัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนเอกชนและพบว่า รูปแบบที่มีความเหมาะสม
ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผลลัพธ์ด้านการนำองค์การ ผลลัพธ์
ด้านการวางแผนกลยุทธ์ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาด
ผลลัพธ์ด้านการวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้
ปฏิบัติงาน และผลลัพธ์ด้านการจัดการกระบวนการ

1.7 ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านสารสนเทศ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่
การจัดการข้อมูลและสารสนเทศ มีข้อมูลสารสนเทศซอฟต์แวร์ และฮาร์ดแวร์ที่มีความ
พร้อม ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้อง
กับประชุม รอดประเสริฐ (2545, หน้า 66) ซึ่งกล่าวว่า องค์ประกอบด้านการจัดการ
สารสนเทศและความรู้เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญที่จะทำให้องค์การมีการ
จัดการที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการปรับปรุงผลการดำเนินงาน และความสามารถใน
การแข่งขันโดยใช้ข้อมูลที่เป็นจริง ดังนั้น การจัดการด้านสารสนเทศและความรู้จึง
เป็นพื้นฐานสำคัญของระบบการจัดการโดยรวม (สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ,
2547, หน้า 16) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานที่นำเสนอต่อคณะกรรมการของรัฐบาล
สวีเดน (Olve & Westin, 1998) แสดงให้เห็นถึงตัวบ่งชี้ ซึ่งถูกใช้หรือถูกเสนอให้ใช้
สำหรับการติดตามผล และการตัดสินใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์การ
คือ ความเพียงพอของเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการ
บริหารจัดการและจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถของระบบสารสนเทศ และ

สอดคล้องกับแนวคิดของมาร์ควินด์ท์ (Marquardt, 1996) ที่ว่าระบบย่อยด้านเทคโนโลยีประกอบด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้โดยอาศัยเทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน และระบบสนับสนุนการปฏิบัติงาน

2. การสร้างเกณฑ์ปกติมาตรฐานการพัฒนาศานศึกษาเอกชนขึ้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศในการประเมินตัวบ่งชี้ ต้องมีการกำหนดเกณฑ์ประเมินใน 7 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการสร้างทีมงาน ด้านการจัดระบบบริหาร ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ด้านการประเมินตนเอง และด้านสารสนเทศ ซึ่งการสร้างเกณฑ์ในงานวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการแจกแจงแบบโค้งปกติสอดคล้องกับหลักการของลวิน สายยศ และอังคณา สายยศ (2540, หน้า 139-140) ที่กล่าวว่า การจัดทำคะแนนมาตรฐานจะทำให้ผู้ผลในเชิงเปรียบเทียบ จะทำให้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นแบบทดสอบที่ดี ซึ่งมักนิยมสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) โดยนำไปใช้ในการตัดเกรด สอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม มีการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประกอบการคัดเลือกมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพ สำหรับการประเมินโดยวิธีวิเคราะห์การกระจายของคะแนนรายตัวบ่งชี้แบบโค้งปกติ ซึ่งหากตัวบ่งชี้ใดมีการกระจายในลักษณะของโค้งปกติ เชื่อได้ว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับเกณฑ์ปกติการศึกษาของ สมศ. ในการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา, 2554, หน้า 60) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาไว้ 5 ระดับ ดังนี้ ช่วงคะแนน 4.51-5.00 ระดับคุณภาพดีมาก ช่วงคะแนน 3.51-4.50 ระดับคุณภาพดี ช่วงคะแนน 2.51-3.50 ระดับคุณภาพพอใช้ ช่วงคะแนน 1.51-2.50 ระดับคุณภาพควรปรับปรุง และช่วงคะแนน .00-1.50 ระดับคุณภาพต้องปรับปรุง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรกำหนดนโยบายและผู้รับผิดชอบการดำเนินงานในระดับสำนักงาน

เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตลอดจนหลักการแนวความคิดการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ และขยายผลไปในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่อไป

1.2 กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรนำสาระและตัวบ่งชี้ที่กำหนดเป็นนโยบายการบริหารจัดการคุณภาพของโรงเรียนในสังกัด

1.3 สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ควรสนับสนุนกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 นำน้ำหนักของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบไปศึกษาเพิ่มเติม เพื่อปรับตัวบ่งชี้ให้มีความเหมาะสมกับองค์ประกอบแต่ละด้านตามบริบทความแตกต่างของแต่ละโรงเรียน

2.2 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน เพื่อหาแนวทางทางในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

2.3 ควรนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศทั่วประเทศ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรนำตัวบ่งชี้ที่ได้ไปทดลองใช้ในโรงเรียนทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งผลการทดลองใช้จะบ่งบอกถึงคุณภาพของตัวบ่งชี้และคุณสมบัติที่ดีของตัวบ่งชี้

3.2 ควรหาความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์มาตรฐานที่ค้นพบจากงานวิจัยนี้กับเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.3 ควรมีการจัดทำตัวบ่งชี้ที่เป็นมาตรฐาน เพื่อได้ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพและง่ายต่อการนำไปใช้สำหรับโรงเรียน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.4 ควรนำตัวบ่งชี้ที่ได้ไปทดลองใช้ในการจัดทำคู่มือการใช้เกณฑ์ปกติ

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ อนันต์. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารตามบริบทการกระจายอำนาจทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุษฎีนิพนธ์ศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2552). กฎหมายคุษฎีเอกชนวิฤตที่ต้องสะสง. วันที่ค้นข้อมูล 1 ตุลาคม 2554, จาก <http://www.kriengsak.com>
- ธนิค คุณเมธิกุล. (2552). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการบริหารการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2545). นโยบายและการวางแผน: หลักการทฤษฎี (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศุภลักษณ์ เศษระพานิช. (2550). การพัฒนาระบบการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2547). เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเพื่อองค์กรที่เป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: อินโนกราฟิค.
- สุนิสา วิทยานุกรณ์. (2552). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนเอกชน. คุษฎีนิพนธ์ศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ. (2554). คู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนมาตรฐานสากล*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานรางวัลคุณภาพแห่งชาติ. (2553-2554). *TQA Criteria for Performance Excellence*. กรุงเทพฯ: บริษัท ศิวา โกลด์ มีเดีย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2552-2553). *เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา. (2554). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ.) 2554-2558 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ท พลัส.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- Adnerson, J.C. & Gerbing, D.W. (1988). Structural equation modeling in practice: A review and recommended two-step approach. *Psychological Bulletin*, 103 (3), 411-423.
- Bassellier, G. Benbasat, I. & Reich, B.H. (2003). The influence of business managers'it competence on championing IT. *Information System Research*, 14(4), 317-336.
- Bentler, P.M. (2005). *EQS 6 Structural equations program manual*. Encino, CA: Multivariate Software.
- Byrne, B.M. (2010). *Structural equation modeling with Mplus: Basic concepts, applications and programming*. New York: Routledge.
- Fornell, C., & Larcker, D.F. (1981). Evaluating Structural Models with Unobservable Variables and Measurement Error. *Journal of Marketing Research*, 18, 39-50.

- Fulston schools. *Excellence model*. Retrieved October 1, 2011, from <http://www.fulstonschool.org/dept/prodev/leadership/model.shtm>
- Hoy, W.K. & Miskel, C.G. (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice* (6th ed.). Singapore: McGraw-Hill.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. *Journal of Education and Psychological Measurement*, (30), 608.
- Marquardt, M. (1996). *Building the Learning Organization*. New York: McGraw-Hill.
- Murphy, J. & Beck, L.G. (1997). *School-Based Management as School Reform: Taking Stock*. California: Corwin Press, Inc.
- Olve, N.G. & Westin, C.J. (1998). *Knowledge Management*. New York: McGraw-Hill.
- Raykov, T. & Marcoulides, G.A. (2000). *A first course in structural Equation Modeling*. Mahwas, NJ: Erlbaum.